

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den foreløbige Bearbejdelse af det Materiale, der ved de ekstraordinære Formueoppgørelser i Henhold til Lov Nr. 352 af 22. Juli 1945 er stillet til de skatteliggende Myndigheders Raadighed, synes at vise, at der foreligger Formuedifferencer til et samlet Beløb af ca. 2,7 Milliarder Kr., repræsenterende Værdier, som hidtil har været unddraget Formuebeskatning, og som for en stor Dels Vedkommende ogsaa maa antages at være oplagt uden om Indkomstbeskatningen.

Det Beløb, som paa Grundlag af de saaledes konstaterede Differencer kan antages at ville tilflyde det offentlige som Efterbetaling af for lidt erlagt Skat og som Bøder, vil efter en rent skønsmæssig, paa Stikprøver baseret Beregning kunne anslaaes til ca. 1 300 Mill. Kr., fordelt med 900 Mill. Kr. til Staten, 100 Mill. Kr. til den fælleskommunale Udligningsfond og 300 Mill. Kr. til Kommunerne.

Af disse Efterbetalings- og Bødebeløb vil kun en ringe Del indgaa inden Udgangen af indeværende Finansaar, og langt den største Del vil fordele sig indtægtsmæssigt over de efterfølgende Finansaar, idet det maa paaregnes, at den fuldstændige Behandling af hele det gennem Loven af 22. Juli 1945 fremtvungne Oplysningsmateriale og den endelige Afslutning af samtlige Efterbetalings- og Bødesager med det administrative Apparat, der staar til Raadighed, vil strække sig over en Periode af mindst 3 Aar. Igennem denne Periode vil den Indtægt for Staten og den fælleskommunale Udligningsfond, der normalt fremkommer ved Revisionen af tidligere Aars Skatteligninger blive mangedoblet og fremtræde som en Indtægt af helt ekstraordinær Art. I Betragtning heraf og under Hensyn til at disse Skatteefterkrav og Bøder i vidt Omfang vil belaste de Formuer, der skal benyttes som Udskrivningsgrundlag for en eventuel Eengangsskat og derved forminde dennes Provenu, synes det naturligt, at dette Provenu af Efterbetalingssagerne i det Omfang, hvor det overstiger Statens og Udligningsfondens normale Indtægt af disse Sager, ikke behandles som de ordinære Skatteindtægter, men gives samme Anvendelse som den, der paatænkes for saa vidt angaar en eventuel Eengangsskat, det vil

sige til Nedbringelse af Statens Tilsvarende ifølge Garantien overfor Danmarks Nationalbank.

I Overensstemmelse med det foran anførte er det ved nærværende Lovforslags § 1 foreslaaet, at den Del af Statskassens og den fælleskommunale Udligningsfonds Indtægter i Finansaarene 1945/46—1948/49 ved Efterbetalinger og Bøder, der overstiger det Provenu af Ligningsrevisionen, som de nævnte Kasser normalt kan paaregnes at ville udgøre, ikke indgaaer paa de ordinære Skattekonti i Statsregnskabet, men overføres til Statens Reguleringskonto hos Danmarks Nationalbank. Den Del af Provenu, som svarer til de nævnte Kassers normale Indtægter paa dette Omraade, kan beregnet paa Grundlag af Gennemsnittet af disse Indtægter i Finansaarene 1942—43, 1943—44 og 1944—45 anslaaes til for Statskassens Vedkommende 8 Mill. Kr. og for Udligningsfondens Vedkommende 1 Mill. Kr. Imidlertid er det ikke tilstrækkeligt, at disse Beløb vedvarende forbeholdes Statskassen og Udligningsfondens. Efter den hidtil fulgte Praksis ved Afsluttelsen af Forlig med Skatteyderen om Efterbetaling og Bøde tillades det ham i Overensstemmelse med den for den ordinært paalignede Skat gældende Lovregel at fradrage Efterbetalingsbeløbet (men ikke Bøden) i sin skattepligtige Indkomst i det Regnskabsaar, i hvilket Efterbetalingen erlægges. Denne Fradragret giver sig altsaa Udslag i en Nedgang i vedkommende Skatteydere skattepligtige Indkomst for det efter Efterbetalingens Præstation følgende Skatteaar og medfører derved et Skattetab for det offentlige, og dette Skattetab, der med den forventede stærke Stigning af Efterbetalingernes aarlige Totalbeløb, vil opnaa tilsvarende stærkt forøgede Dimensioner, bør ogsaa tages i Betragtning, naar Talen er om, hvor stor en Del af Efterbetalings- og Bødeprovenu, der vedvarende bør forbeholdes Statskassen og den fælleskommunale Udligningsfond. Skattetabet kan, naar det sættes i Forhold til de aarlige Efterbetalingers Totalbeløb, anslaaes til for Statskassens Vedkommende $\frac{1}{3}$ og for Udligningsfondens Vedkommende $\frac{1}{2}$ af de respektive disse Kasser tilfaldende Efterbetalingsbeløb, og Bestemmelsen bør formentlig derfor som foreslaaet gaa ud